

Krytyka kultury dziś. Między normatywizmem a deskrytywizmem

Podstawowe zagadnienia konwersatorium dotyczyć będą współczesnego statusu i funkcji krytyki kultury, sposobów jej uprawiania, typów i rodzajów. Warto będzie zapytać, czy wobec dzisiejszej pluralizacji intelektualnych i społecznych dyskursów jest jeszcze ona możliwa. Jak musi i powinna się zmienić, jak może wykorzystać swe umiejscowienie między normatywizmem a deskrytywizmem, między teorią a praktyką? Przypomnienie klasycznych stanowisk dwudziestowiecznej krytyki kultury będzie wstępem do analizy i interpretacji jej kontynuacji w XXI wieku. Od namysłu nad sposobem jej uprawiania np. przez M. Horkheimera i T. W. Adorna trzeba zatem będzie przejść do refleksji nad *cancel culture*, porównać współczesne wersje konserwatywnej i lewicowej krytyki kultury, zastanowić się nad propozycją kulturoznawstwa krytycznego. Oznacza to, że uwaga poświęcona będzie różnym koncepcjom, które przydawkę „krytyczne” traktują jako zasadniczy element samoidentyfikacji lub tak są rozpoznawane. W planie ogólniejszym chodzi uchwycenie tego, na czym polega stanowisko krytyczne, jak umiejętnie krytykować oraz reagować i odpowiadać na krytykę. Drugi semestr zajęć w głównym stopniu poświęconym będzie ćwiczeniom z krytyki kultury, tzn. podejmowane będą przez uczestników własne jej realizacje, które następnie same staną się przedmiotami krytycznego rozbioru. W grę wchodzi ujęcia szersze, jak i zogniskowane na określonej dziedzinie np. literatury, muzyk, mediów itp.